

Jakab Apokrifonja

Jakab írja, hogy [...]: Béke legyen veled a Béke által, szeretet a Szeretetből, kegyelem a Kegyelemből, hűség a Hűségből, élet az Életről!

Mivel megkértetek, elküldöm nektek a titkos könyvet, melyet az Úr nekem és Péternek nyilatkoztatott ki, nem fordultam el tőletek, és nem tagadtalak meg benneteket; hiszen leírtam mindezeket a héber ábécével és elküldtem nektek, és csak nektek. Mivel az üdvözítő szentek követői vagytok, komolyan igyekeztek és nem áll szándékotokban, hogy ezt a szöveget a sokaságnak is elismételjétek – révén a Megváltó nem kívánt mindannyiunkhoz szólni, hanem csak a tizenkét tanítványához. Ám áldottak lesznek azok, akik megtérnek, mert hűségesek ehhez az beszámolóhoz.

Ugyancsak elküldtem nektek, tíz hónappal ezelőtt, egy másik szent könyvet, melyet a Megváltó nyilatkoztatott ki számomra. A körülmények hatására, azonban, figyelembe véve, hogy ezt az egyet számomra, Jakab számára, nyilatkoztatta ki; ez... [lefordíthatatlan töredékek]

...a tizenkét apostol összegyűlt és a Megváltó által számukra külön-külön adott tanítást idézték fel, vajon ezek titkosak vagy nyilvánosak, aztán mindezeket a dolgokat egy könyvben foglalták össze – De mindezt leírtam a könyvemben is – íme, a Megváltó újra megjelent, miután eltávozott közülünk, amint hosszasan figyeltük. És ötszáz és ötven nappal azután, hogy felemelkedett a halálból, azt mondtuk neki, „Elhagytál minket és eltávolítottad magad közülünk?” Jézus azonban így felelt: „Nem, de elmegyek arra a helyre, ahonnan jöttem. Ha szeretnétek velem tartani, gyertek!”

Mindannyian feleltek, ezt mondván: „Ha meghívsz bennünket, megyünk.” Ő ezt mondta: „Bizony mondom tinéktek, senki sem lép be a mennyek királyságába a meghívásomra, amíg (csak) nem válik eltöltötté, mint ti. Hagyjátok Jakabot és Pétert velem, hogy eltölthessem őket.” Amint elhívta e kettőt, félrevonta őket, és meghagyta a többieknek, foglalják el magukat szándékuk szerint.

A Megváltó így szólt: „Megkaptátok a kegyelmet...

(7 sor hiányzik)

Nem vágytok akkor hát az eltöltésre? A szívetek megrészegeedett, nem vágytok akkor hát a kijózanodásra? Szégyelljétek tehát magatokat! A továbbiakban, akár ébren vagytok, akár alszotok, emlékezzetek arra, hogy láttátok az Ember Fiát, és beszéltek vele személyesen, és hallgattátok őt személyesen. Szomorúság azoknak, akik látták az Ember Fiát; áldottak lesznek, akik nem látták a férfit, és azok, akik nem társultak vele, és akik nem beszéltek vele, és akik nem hallottak semmit sem tőle, tiétek az Élet! Tudjátok meg tehát, ő meggyógyított benneteket, amikor betegek voltatok, hogy uralkodhassatok. Szomorúság azokra, akik számára megkönnyebbülés a betegségük, akik visszaesnek betegségükbe. Áldottak, akik nem betegedtek meg, és azelőtt megkönnyebbültek, mielőtt betegségbe estek volna, tiétek az Isten királysága. Azért azt mondom nektek, 'Legyetek eltöltöttek, és ne hagyjatok magatokban helyet az ürességnek, mert aki eljön, kigúnyolhat benneteket.'

Ezután Péter így felelt: „Íme háromszor is elmondtad nekünk, 'Legyetek eltöltöttek', de hiszen eltöltöttek vagyunk. A Megváltó válaszolt neki, mondván: „Éppen ezért mondtam nektek, 'Töltődjete el', mert nem vagytok nagy szükségben. Ők azonban, akik nagy szükségben vannak, nem lesznek megváltva. Mivel jó érzés eltöltöttnek lenni, és rossz dolog nagy szükségben. Ennélfogva, pontosan olyan jó nagy szükségben lenni, mint amilyen rossz az ellenkezője, eltöltöttnek lenni, mert aki eltöltött az nagy szükségben van, és aki nagy szükségben van, nem tud eltöltötté válni, mert hogy ő az, aki eltöltötté szeretne lenni, és ő az, aki eltöltött; és így sorjában elnyeri a kellő tökéletességet. Ezért tehát nagy szükségben kell lennetek, amíg lehetségessé nem válik, hogy eltöltődjete, és eltöltötté kell lennetek, míg lehetségessé nem válik, hogy nagy szükségben legyetek, ily módon képessé válhattok arra, hogy jobban eltöltsétek magatokat. Ennélfogva töltődjete el a Lélek által, de legyetek nagy szükségében az értelemnek, mely a lélekhez <tartozik>; és így sorjában, ez a lélek (természete).”

Azonban válaszoltam, ezt mondván neki: „Uram, engedelmeskedünk neked, ha úgy kívánod, hagyjuk el apáinkat és anyáinkat és a faluinkat, és kövessünk téged. Jutalmazz meg azért, ne engedd, hogy a megkísértés minket, a gonosz.”

Az Úr válaszolván ezt mondta: „Mi lesz a jutalmatok, ha teljesítitek a az Atya kívánságát és mindezt nem érdemként kapjátok meg, miközben a Sátán kísért benneteket? Ám ha a Sátán elnyomása alatt vagytok és üldöz titeket, és mégis megteszitek (az Atya) kívánságát, azt mondom nektek, szeretni fog benneteket

ezért, és egyenlővé tesz titeket velem, és emlékeztet majd benneteket, hogy gondviselő szeretetének részeseivé váltatok, a saját választásotok eredményeként. Így hát nem adjátok fel a test szeretetét és a félelmet a szenvedéstől? Vagy nem tudjátok, hogy be akarnak mocskolni benneteket és igazságtalanságokat akarnak elkövetni ellenetek, és hogy be akarnak börtönözni, és törvénytelen módon elítélni, és keresztre feszíteni bármiféle ok <nélkül>, és eltemetni, mint velem tették, a gonosz által? Elég bátrak vagytok, hogy tartózkodjatok a hústól, ti akiket a Lélek fallal vesz körül? Ha tudatosul bennetek, hogy a világ mennyi ideje létezett már <előttetek>, és mennyi ideig fog létezni utánatok, úgy fogjátok találni, a ti életek egyetlen nap csupán, és szenvedéseitek mindössze egy órát tesznek ki. Mivel a jó nem lép be a világba. Halálos gúny, ezért, mindvégig az élet során! Emlékezzetek keresztemre és halálomra, és életek lesz!”

Én azonban válaszoltam neki, ezt mondván: „Uram, ne emlegesd nekünk a keresztet és a halált, mivel mindezek távol állnak tőled!”

Az Úr válaszolván ezt mondta: „Bizony mondom nektek, senki nem lesz megmentve mindaddig, amíg nem hisz a keresztemben. Ám azok, akik hisznek a keresztemben, birtokolják az Isten királyságát. Ezért keressétek a halált, ahogy a halál is keresi az életet, azért, mert amit keresnek, kinyilatkoztatik számukra. És milyen probléma adódik mindezzel? Számotokra, amikor a halállal kapcsolatban vizsgálódtok, megtanít titeket választani. Bizony mondom nektek, senki azok közül, aki féli a halált sem kap megmentést; a királyság azoké, akik hallára adják magukat. Legyetek jobbak, mint én; tegyétek magatokat olyanná, mintha a Szent Lélek fiai lennétek!”

Azután megkérdeztem őt: „Uram, miként leszünk képesek prófétálni azoknak, akik megkérnek minket, prófétálnak nekik? Merthogy igen sokan vannak, akik megkérnek minket, és ránk figyelnek, hogy meghallják a nagy bölcsességet.”

Az úr válaszolván azt mondta: „Hát nem tudjátok, hogy a prófétálás fejét levágták Jánossal?”

Én erre azt mondtam: „Uram, lehetséges volna eltávolítani a prófétálás fejét”

Az Úr azt mondta nekem: „Amikor majd felismeritek, a 'fej' mit jelent, és a prófétálás a fejből árad, (akkor) megértitek majd a jelentését 'a fejét eltávolították'. Először példabeszédekben szoltam hozzátok, és ti nem értettétek, most nyíltan beszélek, és (továbbra) sem fogjátok fel. Nos, ti voltatok, akik a példabeszédeimhez például szolgáltatok, és minthogy ami világos a (szavakban) az világos.

„Siettesd a megmentésed anélkül, hogy sürgetnéd! Ahelyett, légy buzgó tenmagad szerint, és, ha lehetséges, előttem érkezz, hogy az Atya szeretetét elnyerd.”

„Jöjj és vesd meg a képmutatást és a gonosz gondolatokat, merthogy a gondolat az, ami a képmutatást szüli, a képmutatás pedig messze áll az igazságtól.”

„Ne engedd a mennyek királyságát elszorvadni, merthogy olyan az, mint egy pálmacerje, melynek gyümölcse maga köré hull. Ezek (pl. a lehullott gyümölcsök) leveleket hoznak, és miután szétterjedtek, méhük kiszáradását okozzák. Így igaz ez a gyümölcsre is - mely ebből az egyszerű gyökérből növekedett -, mely gyümölcsöt mikor felszedték(?), sok(?) további gyümölcsöt hozott. A (gyökér) természetesen jó volt, (és) ha lehetséges lenne számotokra, hogy új növényeket növesztetek, <ti> megtennétek.

„Mivel én már megdicsőültem eképpen, miért tartotok hát vissza szándékomban, hogy eltávozzam? A munka után, kényszerítettetek, hogy maradjak veletek további tizennyolc napot, a példabeszédek miatt. Már éppen elég volt néhánynak <hogy figyelje> a tanítást és megértse a 'Pásztorokat' és a 'Magot' és az 'Épületet', és a 'Szűzek lámpáit' és a 'Munkások bérét' és a 'Kétdrachmásról' és az 'Asszonyról' szólót”.

„Legyetek határozottak a világ dolgai felől! A világ számára az első dolog a hit, a második a szeretet, a harmadik a munka – ezek nélkül nincs élet. A világ olyan, mint a gabonaszem, amikor valaki elvetette, hinnie kellett benne, és amikor kihajtott, szerette azt, mivel sok-sok magról gondoskodott már azon a helyen. És amikor dolgozott, megmenekült, mivel gondoskodott majdani élelméről (és) hagyott is (valamennyi), hogy újra vethessen. Így tehát ti is megkaphatjátok a mennyek királyságát, ezen igaz tudás megszerzése révén, e nélkül azonban nem lesztek képesek megtalálni azt.”

„Ezért mondom nektek, legyetek józanok, ne legyetek megtévesztve! És megannyiszor elmondtam nektek mindannyiótoknak, és neked külön is Jakab megmondtam, 'Térj meg'. És rád parancsoltam, kövess engem, és megtanítottalak miként szólj az arkónok nyelvén. Kutassátok az alászállásomat és elmondott beszédeimet és elítéltetésem történetét, és nyerjétek el koronámat miután megtérített benneteket. Mivel eljöttem, hogy veletek éljek, ezért nektek is – ha rákerül a sor – velem kell élnetek. És fedetlenül találjátok majd otthonaitokat, melyeket én készítettem lakhelyül a házakban, melyek befogadtak engem alászállásom

idején.”

„Ezért bízotok bennem, testvéreim, értsétek meg, mily hatalmas a fény. Az Atyának nincs szüksége rám – az apának nincs szüksége fiúra, a fiú az, akinek szüksége van apára -, így tehát velem tartok. A Fiú Atyja számára nem vagytok szükségesekek.

„Figyeljétek a világra, értsétek meg a tudását, szeressétek az életet, és senki sem fog üldözni benneteket, senki sem fog benneteket elnyomni sem, mások, legfeljebb ti magatok.”

„Óh, ti nyomorultak; óh, ti szerencsétlenek; óh, ti igazságkeresők; óh, ti a tudás meghamisítói; óh, ti lélek ellen bünt elkövetők, képesek vagytok rá, hogy figyeljétek ugyanúgy mint amikor először szóltam hozzátok? Képesek vagytok rá, hogy még mindig aludjatok, mikor az ébredésnek szenteltétek magatokat a kezdetektől, hogy a mennyek királyságát megkaphassátok? Bizony mondom nektek, ha azok küldtek volna, akik figyelnek rám és akikhez szóltam, soha nem jöttem volna a Földre. Szóval, szégyelljétek magatokat ezek miatt.”

„Figyeljétek, eltávoztok tőletek és elmegyek, és nem kívánok veletek maradni tovább, mint ahogy ti magatok sem akarjátok ezt. Nos, ezért kövessetek hamar. Ez az amiért beszélek hozzátok, 'A ti kedvetekért jöttem le'. Ti vagytok a szeretettek; ti vagytok azok, akik révén sokaknak élete lesz. Hívjátok segítségül az Atyát, esedeztetek az Istenhez gyakran, és ő megadja nektek. Áldottak azok, akik Ővele láttak benneteket, mikor bemutatták az angyalok körében, és dicsőítették a szentek között; tiétek az élet. Örvendeztetek, és legyetek boldogok, mint az Isten gyermekei. Tartsátok meg kívánságát, ami megváltásotokhoz vezethet; fogadjátok el a feddést tőlem és váltsátok meg magatokat. Közbenjárom értetek az Atyánál, és meg fog nektek bocsátani teljesen.”

És amikor meghallottuk ezeket a szavakat, örvendezni kezdtünk, mert hogy előtte bánat töltött el bennünket a korábban hallott szavak miatt. Amikor látta örvendezésünket, így szólt: 'Jaj nektek, akik nem figyeltek a közbenjáróra! Jaj nektek, akik a kegyelem szükségében éltek! Áldottak lesznek azok, akik őszintén beszélnek és kegyelmet szereznek maguknak. Hasonlítsátok magatokat az idegenekhez; mifélek ők a városotok szemében? Miért vagytok zavarban, amikor elszakítjátok magatokat megszokott dolgaitoktól és megváltok városotoktól? Miért hagyjátok figyelmen kívül a nektek megfelelő lakhelyet, előkészítve azoknak, akik abban akarnak lakni? Óh, ti kitaszítottak és hontalanok, jaj nektek, mert elfognak benneteket! Vagy esetleg úgy gondoljátok, hogy az Atya az emberiség kedveltje, vagy azt, hogy üldözik őt az imádkozók, vagy adományként elenged az egyiknek amit a másik ellen tett, vagy hogy elnéző a kérdezősködőkkel szemben? – Mivel ismeri a vágyakat és azt is, mire van a húsnak szüksége! – (Vagy azt gondoljátok) hogy ez nem a (hús), mely a lélek után vágyik? Mivel lélek nélkül, a test nem követ el bünt, ahogy lélek sem térhet meg a szellem nélkül. Ám amikor a lélek megtér (amikor) gonoszság nélkül való, és a szellem szintén megtér, azután a test megszabadul a büntől. A szellem tehát az, mely felemeli a lelket, de a test az, amely megöli azt, így tehát a (lélek az), mely megöli saját magát. Bizony mondom nektek, nem fogja megbocsátani a léleknek a bünt semmilyen körülmények között, ahogy a hús bűnét sem. Senki számára azok közül, aki húsból való, nincs megtérés. Vagy úgy gondoljátok, hogy sokan rátaláltak a mennyek királyságára? Boldog az, aki úgy tekinthet magára, hogy ő a negyedik a mennyben!”

Amikor mindezeket hallottuk, igen bánatosak lettünk. Ám amikor látta, hogy elszomorodtunk, így szólt: „Ennek okáért azt mondom nektek, hogy ismerjétek meg önmagatokat. A mennyek királysága hasonló egy gabonakalászhoz, mely a mezőn növekszik. És amikor beérik, szétszórja termését és újra megtölti a mezőt kalászokkal a következő évben is. Nektek is siettetnetek kell az élet kalászának beérését önmagatok számára, hogy eltöltődhessetek a királysággal!”

„És ameddig veletek vagytok, figyelmetek szenteljétek rám; ám amikor eltávoztok tőletek, emlékezzetek rám. És emlékezzetek rám, mert amikor veletek voltam, nem ismertetek meg engem. Áldottak azok, akik megismertek engem, jaj azoknak, akik hallottak és nem hittek! Áldottak azok, akik nem láttak engem és mégis hisznek!”

„És még egyszer rábeszelnélek titeket, mert kinyilatkoztattam számotokra, építsetek egy házat, mely nagy értéket jelent számotokra amikor menedéket nyújt falai között, és akkor is kitart a szomszédaitok házai között, amikor azok összeomlással fenyegetnek. Bizony mondom nektek, jaj azoknak, akik miatt leküldtettem erre a helyre; áldottak azok, akik az Atyához térnek meg! Még egyszer megdorgállak benneteket, ti akik vagytok, váljatok olyanná, amilyenek nem vagytok, hogy azokkal lehessetek, akikkel nem vagytok.”

„Ne tegyétek a mennyek királyságát sivataggá önmagatokban. Ne legyetek büszkék arra a fényre, mely beragyog benneteket, hanem úgy viselkedjétek önmagatokkal, ahogy én veletek. Miattatok helyeztem alá magam mindezeknek a rontásoknak, azért, hogy megtérjétek.”

Azonban Péter válaszolt ezekre a szavakra, így szólva: „Olykor sűrűtetsz minket a mennyek királyságával kapcsolatban, aztán később visszafordítasz bennünket, Uram; olykor rábeszélisz minket és ráveszel arra, hogy hűek legyünk és életet ígérsz nekünk, azután ismét előre küldesz minket a mennyek királysága felé.”

Az Úr válaszolt és azt mondta: „Sokszor adtam számotokra hűséget, továbbá, kinyilatkoztattam magamat számotokra, Jakab, és ti még mindig nem ismertetek meg engem. Nos újra hát, láttalak titeket számos alkalommal örüvendezni, és amikor megmárosodtatok az élet ígéretétől, még mindig szomorúak vagytok és bánkódtok, miközben útbaigazítást kaptatok a királysághoz? Hiszen ti, a hűség és a tudás által, életet kaptatok. Vessétek meg a visszautasítást, amikor ilyesmit hallotok, azonban amikor ígéretet hallotok, még inkább örüvendeztek. Bizony mondom nektek, az, aki megkapja az életét és hisz a királyságban, soha nem hagyja azt el, még akkor sem, ha az Atya száműzni kívánja őt.”

Ezek azok a dolgok, melyeket eddig elmondtam nektek, most azonban felemelkedek arra a helyre, ahonnan jöttem. Ám ti, amikor el akartam távozni, kivetettetek, és ahelyett, hogy csatlakoztatok volna hozzám, gyözködöttetek. Viszont szenteljétek figyelmet a rám váró dicsőségnek és nyitott szívvel hallgassátok a fent a mennyekben rám váró himnuszokat, mert ezen a napon el kell foglalnom (a helyem) az Atya jobbján. Már elmondtam utolsó szavaimat nektek, most már eltávozom tőletek, a szellem szekere visz magával a magasba, és ettől a pillanattól levetkőzöm önmagam, hogy felöltöztethessem magam. De figyeljétek rám; áldottak, akik hirdették a Fiú megérkezését, mielőtt alászállt volna, hogy mikor megérkeztem, (ismét) felemelkedhessek. Háromszorosan áldottak azok, akiknek hirdették a Fiút az ő létezésük előtt, hogy ti osztályrészesei lehettek nekik.”

Ezeket a szavakat mondván, távozott. Mi azonban meghajtottuk térdünket, én és Péter, és hálát adtunk, és felküldtük szívünket a mennybe. Hallottuk fülünkkel és láttuk szemünkkel a háború hangját, és a trombita harsogását, és a hatalmas nyugtalanságot.

És amikor túlhaladtunk azon helyen, felküldtük gondolatainkat az atyához, és láttuk a szemünkkel és hallottuk a fülünkkel himnuszokat, és angyali áldást, és angyali örüvendezést. És mennyei fenségek énekeltek áldást, és mi szintén örüvendeztünk.

Mindezek után ismét szerettük volna elküldeni szellemünket a Fenségeshez, és felemelkedése után nem kaptunk engedélyt, hogy lássunk vagy halljunk bármit is, a többi tanítvány megszólított bennünket és megkérdezték: „Mit hallottatok a Mestertől. És mit mondott nektek? És hová ment?”

Mi azonban így válaszoltunk: „Ő felemelkedett, és fogadalmat tett számunkra, megígérte, hogy valamennyiünknek élete lesz, és fennmaradunk majd gyermekeinkben, akik utánunk következnek, mivel megtiltotta nekünk, hogy szeressük őket, amennyiben mi megtérhetünk az ő révükön.”

És amikor ők (ezt) meghallották, elkezdték mélyen hinni a kinyilatkoztatást, ám elégedetlenek voltak azokkal, akik ezután születnek. És így, nem kívánván megsérteni őket, elküldtem őket egyenként máshová. Én magam azonban felmentem Jeruzsálembe, imádkozni azért, hogy bekerülhessek a szeretettek közé, akik kinyilatkoztatást kapnak.

És imádkozom azért, hogy tőletek induljon el a kezdet, így képessé válok a megváltásra, mivel ők megvilágosodást nyernek általam, a hűségem révén – és további (hűség) árán, mely erősebb az enyémnél, ezért szeretném, ha az enyém kevesebb lenne. Határozottan törekedni, azután olyanná tenni magadat, mint ők. És imádkozni, hogy részese lehessen mindannak, aminek ők. Ezért, amint megmondtam, a Megváltó a kinyilatkoztatást nem őmiattuk adta. Mi vagyunk igazából, akik kinyilvánítják részük, azok számára akiknek a kinyilvánítás történt - azok pedig nem mások, mint akiket az Úr a fiaivá tett.

[Fordította: Aranyi László](#)

[Vissza a nyitólapra](#)